

disputants-חולקים-◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה-◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-^ מעשה-story-O	מימרא-statement-■ challenge-קושיא-? question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

שקלים-באחד באדר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין כל צרכי רבים:													■
אלו הן צרכי רבים דנין דיני ממונות ודיני נפשות דיני מכות ופודין ערכין וחרמים והקדישות ומשקין את הסוטה ושורפין את הפרה ועורפין עגלה ערופה ורוצעין עבד עברי ומטהרין את המצורע ומפרקין את המנעל מעל גבי המים ואין מחזירין אותו	[תוספתא]												■ ◊
משקין בית השלחין ומציינין על הקברות	תמן תנינן:												■ <
לא כבר ציינו מאדר													?
תיפטר שירד שטף של גשמים ושטפו:													! ◊
ויוצאין אף על הכלאים													■ <
לא כבר יצאו מאדר													?
תיפטר שהיתה השנה אפילה ואין הצמחין ניכרין													! ◊
מניין לציון													^ ◊
טמא טמא יקרא כדי שתהא הטומאה מוקראה לך בפיה ואמרת לך פרוש	ר' ברכיה ר' יעקב בר בת יעקב - ר' חונייא דברת												■ ! ◊
ועברו העוברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון	ר' אילא בשם ר' שמואל בר נחמן:												■ ! ◊
עצם - מכאן שמציינין על העצמות													■ !
אדם - מיכן שמציינין על השדרה והגלגולת													■ !
ובנה - מיכן שמציינין על גבי אבן קבועה אם אומר את ע"ג אבן תלושה אף היא הולכת ומטמא במקום אחר													■ !
אצלו - למקום טהרה													■ !
ציון - מיכן לציון													■ !
ומצא אבן אחת מצויינת אף ע"פ שאין מקיימין כן המאהיל עליה טמא אני ואמרת מת מצויין והיה נתון תחתיה היו תשים המאהיל עליהן טהור וביניהן טמא אם היה חורש בינתיים הרי הן כיחידיות ביניהן טהור וסביבותיהן טמא													■ ◊
אין מציינין על הבשר שמא נתעכל הבשר	תני:												■ ◊
ולא נמצא מטמא טהרות למפרע	ר' יוסטא בר שונם בעא קומי ר' מנא:												?
מוטב שיתקלקלו בו לשעה ואל יתקלקלו בו לעולם:	א"ל: [רבי מנא]												!
בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן משרבו עוברי עבירה היו משליכין לדרכים התקינו שיהו מפקרין את כל השדה:	ר' יהודה:												■
ר' יהודה אומר כו'.													■
בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן והיו שמחים ב' שמחות אחת שהיו מנכשין שדותיהן ואחת שהיו נהנין מן הכלאים משרבו עוברי עבירה היו משליכין על הדרכים אע"פ כן היו שמחים שהיו מנכשין שדותיהן התקינו שיהו מפקרין כל השדה כולה.	תניא אמר ר' יהודה:												■ ◊
ומניין שהפקר ב"ד הפקר													^
דכתיב וכל אשר לא יבא לשלשת הימל' בעצת השרים והזקני' יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה													! ◊
מניין שהיא פטורה מן המעשרות													^ ◊
אין מעברין את השנה לא בשביעית ולא במוצאי שביעית ואם עיברוה הרי זו מעוברת	רבי יונתן בריה דרב יצחק בר אחא שמע לה מן הדא:												■ ! ◊
וחודש א' שהוא מוסיף לא פטור ממעשרות הוא													!
עד כדון שביעית מוצאי שביעית מאי													^ ◊
שלא לרבות באיסור חדש	רבי בון:												! ◊
הדא דאת אמר עד שלא התיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ אכל משהתיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ היא שביעית היא של שאר שני שבוע:	ר' זעירה בשם ר' אלעזר:												■ ◊
הדא דאת אמר בראשונה שהיו השנים כתיקנן אבל עכשיו שאין השנים כתיקנן היא שביעית היא שאר שני שבוע	רבי מנא:												■ ◊
של בית רבן גמליאל עיברוה במוצאי שביעית מיד	תני:												■

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
שקלים-באחד באדר		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איך מן הדא לית את ש"מ כלום שמור את חודש האביב שומריהו שיבוא בחידושו	ר אבון:												◊	ג
דא גדיש שלא לוקט תחתיו כל הנוגעות בארץ הרי הן של עניים	והיידא אמרה												◊	ג
דב"ש היא דאי כב"ה עניים אוכלין ומעשרין	ר' אמי בשם ר' שמעון בן למיש:												◊	ג
שמענו שהוא פטור ממעשר ד"ה משום קנסא:	וא"ל ר' יוסי:												◊	ג
בחמשה עשר בו שולחנות היו יושבין במדינה בכ"ה בו ישבו במקדש													■	ג
משישבו במקדש התחילו למשכן													■	ג
את מי ממשכנין לויים וישראלים וגרים ועבדים משוחררים אבל לא נשים ועבדים וקטנים													■	ג
וכל קטן שהתחיל אביו לשקול על ידו שוב אינו פוסק													■	ג
איך ממשכנין את הכהנים מפני דרכי שלום													■	ג
כל כהן ששוקל אינו חוטא	אמר ר' יהודה העיד בן בוכרי ביבנה:												■	ג
לא כי אלא כל כהן שאינו שוקל חוטא אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו היאך נאכלין	אמר לו רבן יוחנן בן זכאי:												■	ג
איך ממשכנין את הקטנים													■	ג
הא לתבוע תובעין													■	ג
הדא דתימר בשהביא שתי שערות אבל אם לא הביא שתי שערות לא בדא ולמשכן אין ממשכנין אע"פ שהביא ב' שערות [עד שנעשה בן עשרים]													■	ג
איך ממשכנין את הכהנים מפני דרך הכבוד	כיני מתנן [תני]:												■	ג
אמר ר' יהודה העיד כל:													■	ג
טעמא דר' יוחנן בן זכאי זה יתנו, י"ב שבטים יתנו	רבי ברכיה:												■	ג
כן משיבין חכמים לר"י חטאת יחיד מתה אין חטאת ציבור מתה מנחת היחיד קריבה כליל ואין מנחת הציבור קריבה כליל	ר' טבי בשם רב המנונא:												■	ג
וקשיא משיבין לאדם דבר שאינו מודה בו													■	ג
שאין חטאת ציבור מתה ר' יהודה אומר תמות	דתנן: [ר' יהודה]												■	ג
זו לא נדבת יחיד היא	והוא [ר' יהודה] מותיב לן:												■	ג
מכיון שנמסרה לציבור כמי שהיא נדבת ציבור	ואינון [חכמים] מתיבין ליה:												■	ג
כתיב כל העובר על הפקודים ר' יהודה ור' נחמיה חד אמר כל דעבר בימא יתן	[ר' יהודה/ר' נחמיה]												■	ג
כל דעבר על פיקודיאי יתן	והרנא: [ר' יהודה/ר' נחמיה]												■	ג
מאן דאמר כל דעבר בימא יתן מסייע לר"י בן זכאי													■	ג
מ"ד כל דעבר על פיקודיאי יתן מסייע לבן בוכרי													■	ג
אע"פ שאמרו אין ממשכנין נשים ועבדים וקטנים אבל אם שקלו מקבלין מידן													■	ג
הנכרי והכותי ששקלו אין מקבלין מהן													■	ג
ואין מקבלין מידם קיני זבין וקיני זבות וקיני יולדות וחטאות ואשמות													■	ג
זה הכלל כל שנידר ונידב מקבלין מידן וכל שאין נידר ונידב אין מקבלין מידן וכן מפורש על ידי עזרא שנאמר לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו													■	ג